

THE TEACHERS AND THE PARENTS’ OPINIONS TOWARD THE ADMINISTRATION ON STUDENT CARE AND SUPPORT OPERATIONAL SYSTEM OF THE SCHOOL UNDER BANGKOK METROPOLIS, DINDAENG DISTRICT

Sirada Satantip¹ and Suttipong Boonphadung¹

¹Education Administration Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University,
Thailand; s66561802073@ssru.ac.th; Suttipong.bo@ssru.ac.th

ARTICLE HISTORY

Received: 6 July 2025

Revised: 15 July 2025

Accepted: 23 July 2025

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the level of student care system management based on the opinions of teachers and parents in schools under the jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration (BMA) in Din Daeng District, and 2) to compare the management of the student care system based on the opinions of teachers and parents in the same district. The sample consisted of 274 individuals, including teachers and parents from large-sized schools under the BMA in Din Daeng District for the academic year 2024. The sample size was determined using Krejcie and Morgan’s sample size estimation table and selected through simple random sampling. Data were collected using a questionnaire, which had an overall reliability coefficient of 0.866. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test statistics.

The research findings revealed that: 1) The overall level of student care system management, as perceived by teachers and parents in BMA schools in Din Daeng District, was rated at a high level. 2) The comparison results showed that there were no significant differences in opinions between teachers and parents regarding the overall and individual aspects of student care system management.

Keywords: Student Care and Support Operational System, Administration, Teacher, Parent

Citation Information: Satantip, S., & Boonphadung, S. (2025). The Teachers and The Parents’ Opinions Toward the Administration on Student Care and Support Operational System of The School Under Bangkok Metropolis, Dindaeng District. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3 (7), 103.

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง

ศิรดา สถานทิพย์¹ และ สุตติพงษ์ บุญผดุง¹

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา;
s66561802073@ssru.ac.th; Suttipong.bo@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง และ 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง ปีการศึกษา 2567 จำนวน 274 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางการประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน และได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.866 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง พบว่า ครูและผู้ปกครองนักเรียน มีความคิดเห็นการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ครู, ผู้ปกครอง

ข้อมูลการอ้างอิง: ศิรดา สถานทิพย์ และ สุตติพงษ์ บุญผดุง (2568). การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3 (7), 103.

บทนำ

สภาพสังคมในปัจจุบันมีการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต ความคิด ตลอดจนค่านิยมของคนในสังคม โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนจำนวนมากไม่น้อยที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ ทำให้พฤติกรรมของพวกเขาแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และผู้ที่ปฏิบัติงานด้านเด็กจะมอบความรักและความปรารถนาดีอย่างเต็มที่เพียงใด ก็ไม่สามารถพิทักษ์ ปกป้อง หรือคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยหรือมีพฤติกรรมเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมได้อย่างเต็มที่ จากการประมวลข้อมูลสถิติเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนที่รวบรวมโดยหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอื่น ๆ บางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การหมกมุ่นอยู่กับเกมคอมพิวเตอร์จนซึมซับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และนำไปสู่การกระทำที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อทั้งตนเองและสังคม การนิยมประลองความเร็วโดยขับซิ่งจักรยานยนต์อย่างผิดกฎหมาย เป็นนักชิ่งวัยรุ่นหรือเป็น "สก๊อย" ซึ่งหมายถึงหญิงสาวที่ซอ้นท้ายวัยรุ่นนักชิ่ง การใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาและข้อขัดแย้ง เช่น การทะเลาะวิวาท การรวมกลุ่มก่อความวุ่นวายในชุมชน และการยกพวกทำร้ายกัน รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยขาดความรับผิดชอบ ขาดการป้องกันตนเอง ซึ่งนำไปสู่ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น นอกจากนี้ เด็กและเยาวชนยังสามารถเข้าถึงสารเสพติดได้โดยง่าย ไม่ว่าจะเป็นบุหรี่ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาบ้า ยาไอซ์ ยาเลิฟ หรือสารเสพติดอื่น ๆ ที่แพร่ระบาดอยู่ในกลุ่มวัยรุ่น อีกทั้งยังมีแนวโน้มขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ไม่เห็นความสำคัญของหลักศาสนา ค่านิยม และความเป็นไทย มีความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวที่เปราะบาง ติดเพื่อนและสู่มากเกินไป รวมถึงให้ความสำคัญกับวัตถุนิยมมากกว่าคุณธรรมและน้ำใจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

สถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานครยังจำเป็นต้องดำเนินการจัดการศึกษาตามนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะการจัดระบบการดำเนินงานด้านการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลนักเรียนที่เป็นปัจจุบัน อันจะเอื้อต่อการที่ครูสามารถเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาของนักเรียนได้อย่างลึกซึ้ง รวมถึงเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกผ่านกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสามารถและความถนัดของตนเอง โรงเรียนจึงสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างทันที่และเหมาะสม จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนรายบุคคลในโรงเรียนที่อยู่ภายใต้สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนจำนวนหนึ่งอยู่ในภาวะเสี่ยงและประสบปัญหาในหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาครอบครัว เช่น การหย่าร้าง การที่บิดามารดาแยกกันอยู่ ซึ่งทำให้นักเรียนต้องอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ปัญหาเศรษฐกิจ และปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียน ปัญหาเหล่านี้อาจทำให้นักเรียนมีแนวโน้มถูกชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย เช่น การใช้สารเสพติด การเที่ยวกลางคืน หรือแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาเป็นภารกิจที่มีความสำคัญยิ่ง และจำเป็นต้องดำเนินการอย่างรอบคอบและเป็นระบบ โรงเรียนควรวางแผนและจัดการอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนานักเรียนให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2563, น. 55)

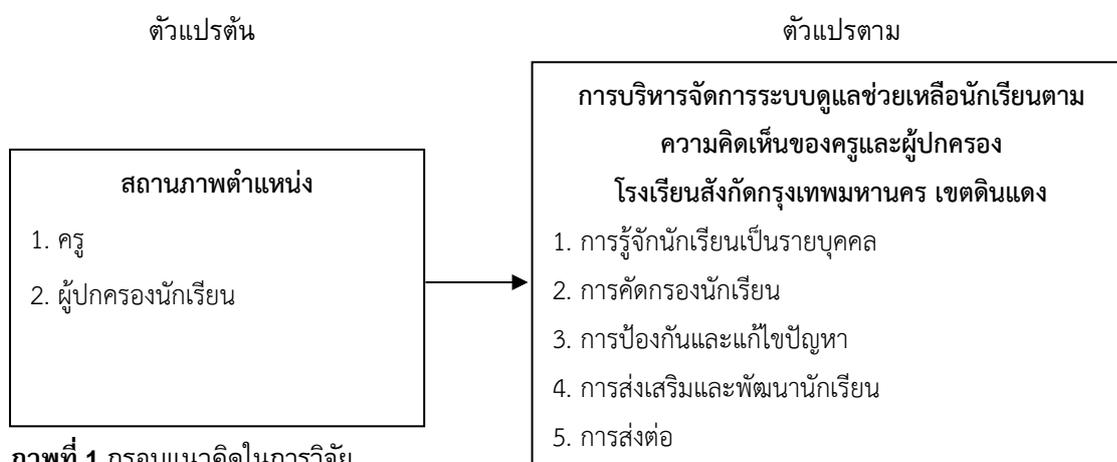
จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง ซึ่งประกอบด้วย 3 โรงเรียนคือ โรงเรียนวิชาการ โรงเรียนวิชูทิศและโรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อนุกุล) โดยทำการศึกษาความคิดเห็นจากครูที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบจัดการศึกษาให้กับนักเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง

บททวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เพื่อนำมาใช้กำหนดแนวทางในการศึกษา สรุปได้ดังนี้ไทยรัฐ วนซ์ทอง (2563, น.8) ได้กล่าวไว้ว่าการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่ครูใช้ในการ ส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอน วิธีการ และเครื่องมือที่ได้มาตรฐานและมี คุณภาพ ทั้งนี้การดำเนินงานต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง เพ็ญศรี นิตยา (2561) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย องค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้คือ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการป้องกัน และการแก้ไขปัญหา 4) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา (2561, น.15) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1) เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชน มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่มีระบบพร้อมด้วย เอกสารหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบ หรือรับการประเมินได้ แดนไพร์ สีมาคาม (2564, น.18) ได้กล่าวไว้ ว่า ประโยชน์และความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือ นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรง ตามสภาพปัญหา ครูมีความใกล้ชิดกับนักเรียน ผู้ปกครอง นักเรียน รู้จักตนเองและควบคุมตนเองได้ เรียนรู้ด้วยความ สุข และฉลาดทางอารมณ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูและผู้ปกครอง โรงเรียนในสำนักงานเขตดินแดง สังกัดกรุงเทพมหานคร ประจำปี การศึกษา 2567 จำนวน 274 คน ได้คำนวณหาตามสัดส่วนตามสถานภาพ โดยใช้หลัก Proportional to size และทำ การสุ่มอย่างง่าย ได้แก่ ครู จำนวน 80 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 194 คน รวม 274 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและผู้ปกครอง จำนวน 274 คน มีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน 2) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน ผู้วิจัยได้ คำนวณหาตามสัดส่วนตามสถานภาพ โดยใช้หลัก Proportional to size (PPS) และทำการสุ่มอย่างง่าย

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) เพื่อสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 1) เพศ 2) ระดับการศึกษา 3) สถานภาพตำแหน่ง ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 60 ข้อ จำแนกเป็นจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน 3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 4. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน 5. ด้านการส่งต่อและนำไปทดลองใช้กับสถานศึกษาจำนวน 10 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลสถานศึกษาละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน ดำเนินการตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน หลังจากนั้นจึงนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามรายข้อเท่ากับ 0.33 – 1.00 โดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความเที่ยงตรงของเนื้อหาและตัดข้อคำถามที่ได้ค่า IOC 0.33 โดยข้อที่ถูกเลือกไว้มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.866 ซึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนดการแปลค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ที่ค่า ≥ 0.7 ถือว่ามีความเชื่อมั่นที่จะนำแบบสอบถามมาใช้ในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 274 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 73.36 และเพศชาย จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 26.64 ตามลำดับ ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 55.47 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.29 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 14.24 ตามลำดับ สถานภาพตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 ตามลำดับ

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง

โดยภาพรวมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.27) และหากพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.38) สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการส่งต่อ ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.41)

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ครู (n = 80)		ผู้ปกครองนักเรียน (n = 194)		t	P
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.51	0.30	3.62		
2. การคัดกรองนักเรียน	3.48	0.32	3.62	0.26	0.173	0.677
3. การป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.66	0.41	3.89	0.44	0.504	0.478
4. การส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน	3.39	0.42	3.46	0.40	2.823	0.094
5. การส่งต่อ	3.47	0.35	3.76	0.36	2.008	0.158

รวม	3.50	0.26	3.68	0.26	1.984	0.160

การเปรียบเทียบเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง พบว่า ครูและผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1) ระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก และหากพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการส่งต่อ ตามลำดับ ซึ่งมีสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ อเนก อินัง (2563) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอ้อมกอดวิทยาคม อำเภออ้อมกอด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน อ้อมกอดวิทยาคม อำเภออ้อมกอด จังหวัดเชียงใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง พบว่า ครูและผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนทั้งครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ตลอดจนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกันจึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ภัทสรดา เกตุสกุล (2565) ที่พบว่า ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนอนุบาลนครศรีธรรมราช“ณ นครอุทิศ” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ในสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง ควรกำหนดเป็นนโยบายทิศกำกับ ติดตาม การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา เพื่อเป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

1.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1.2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาให้มีการดำเนินการปรับปรุงข้อมูลนักเรียนรายบุคคลให้ถูกต้อง รวมถึงให้มีการสรุปและจัดทำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลเป็นภาพรวมที่เป็นปัจจุบัน

1.2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้มีการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานด้านการคัดกรองนักเรียนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล และคัดกรองนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน

1.2.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้คำปรึกษาเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและดำเนินการให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล และคัดกรองนักเรียนโรงเรียนมีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องพฤติกรรมนักเรียนและการตั้งครมรก่อนวัยเรียน

1.2.4 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนครอบคลุม ทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา และให้มีการคัดเลือกกลุ่มนักเรียนแกนนำทั้งในระดับห้องเรียนและ ชั้นเรียน

1.2.5 ด้านการส่งต่อ ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ครูที่ปรึกษาติดตามนักเรียนที่ส่งต่ออย่างต่อเนื่อง กำหนดให้มีการ ติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และกำหนดให้มีการรายงาน ผลการดำเนินงานด้านการส่งต่อนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร เขตดินแดง เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในเขตอื่นเพื่อนำมาใช้ เปรียบเทียบเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เช่น การศึกษาพฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตดินแดง

เอกสารอ้างอิง

- แดนไพโร สีมาศาม. (2564). กลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับ โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ไทยรัฐ วังษ์ทอง. (2563). การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2565). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เพ็ญศรี นิตยา. (2561). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). เลย: มหาวิทยาลัยราช ภัฏเลย.
- ลภัสรดา เกตุสกุล. (2565). การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอนุบาลนครศรีธรรมราช “นครอุทิศ” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- สุรพล ยะคำป้อ. (2564). รายงานผลการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอมะริม จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : โรง เรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ.
- สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2563). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564-2569). กรุงเทพมหานคร : สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2565). นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2561). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

อเนก อินัง. (2563). แนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน อมก๋อยวิทยาคม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.

Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607–610.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2025 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).